

Сорока Е.О.

Науковий керівник: Лухіна М.Ю.

НТУ «ХП»

СЛЕНГОВИЙ ТА МОВНИЙ ОБМІН СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

Як сказано в Академічному тлумачному словнику, «сленг – це жаргонні слова або вирази, характерні для мовлення людей певних професій або соціальних прошарків, які, проникаючи в літературну мову, набувають помітного емоційно-експресивного забарвлення».

Найбільш розповсюдженим і актуальним на даний момент є сленг, утворений від англійської мови, бо поза всякими сумнівами сучасній світ перебуває під безпосереднім впливом англійської мови.. Якщо уважно простежити шлях слова від самого зародження в англійській мові та до самого переходу в сленг, можна зрозуміти, що сленг в англійській слугує задля полегшення адаптаційних процесів англійської термінології. Сленг допомагає прискорити цей процес, коли мова намагається встигнути за потоком інформації. Ось декілька прикладів, що ми змогли зібрати опитавши студентів першого курсу: *краш*, *крашиха* – людина, яка дуже подобається; *крінж* – щось соромне, *шипперити* – представляти, уявляти відносини між персонажами, кумирами, знайомими, займатися звідництвом. Багато з опитаних зізнається, що всі ці слова почули від знайомих, тож напевно не знають, звідки вони походять.

Складність дослідження сучасного розмовного мовлення пояснюється сукупністю чинників екстралінгвального та інтралінгвального характеру. У спонтанному мовленні запозичена лексика зазнає істотних семантичних, морфологічних і словотвірних модифікацій на українському підґрунті, що й зумовлює її специфіку та особливість. Тому слід брати до уваги здатність сленгу до видозміни, трансформації на ґрунті україномовної комунікації.

Для розуміння новоутвореного сленгу англійського походження широко розповсюджені портали та мовні проекти, що дозволяють впевнено «юзати» нові

слова та мати можливість «флексити» своєю обізнаністю в «зумерських» темах. Але не варто забувати, що «чекати» ці портали прийдеться часто.

З іншого боку варто відмітити зворотний процес – поширення саме народного українського сленгу серед іноземців та його просування в інтернет-просторі.

Наприклад, **Ne tryndy** – це освітній онлайн-проект в Instagram, який навчає іноземців вже українському сленгу, або як кажуть самі засновниці «teaching foreign folks базарити». Заснували проект американка, волонтерка Корпусу Миру в Україні Кетрін Фітч та філологиня англійської мови Тетяна Сень. Ідея для Ne tryndy виникла в англomовному таборі, вони намагались пояснити різні молодіжні слова та вирази, що поширені в Україні. Для цього навіть провели майстер-класи, аби всі вивчили найважливіші приклади сленгу української мови. Кожен охочий може допомогти проекту та запропонувати свій власний вираз українського сленгу. Запропонувати свій власний варіант можна в особистих повідомленнях Ne tryndy в Instagram.

Проект допомагає пізнати реалії сучасного українського сленгу в розважальній формі та насолоджуватися поглибленням в особливості українського менталітету. Цей проект зазнав неабияких успіху та інтересу в студентів-іноземців, які вивчають українську мову. Хоч цей контент не можна вважати літературною мовою, але він представлений у формі розповсюджених виразів, що використовує саме українська молодь на даний час.

Ne tryndy отримав підтримку та схвалення від таких відомих українських онлайн-видань як Na chasi, підкасту «Сторітелінг», KYIV Post, Всеукраїнської радіостанції - Радіо НВ, Радіо Промінь та навіть ТСН, блогерів та *популяризаторів української мови*.

На даний момент українська молодь підтримує та сприяє розвитку таких програм. Бо саме такі сміливі та такі потрібні в наш час проекти, як Ne tryndy, дають змогу покращити мовну ситуацію в Україні та запобігти її мовно-культурної експансії. Хоча у старшого покоління сленг викликає різні реакції: хтось приймає та навіть намагається розібратися, а хтось вважає його «ганьбою

рідної мови». Але як би там не було, сленг відображає сучасні реалії та є і буде в ужитку молоді усіх часів.

Суханова Г.І.

Науковий керівник: Лухіна М.Ю.

НТУ «ХП»

АКТУАЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Сьогодні актуальність занепокоєння станом української мови є очевидною, оскільки всі знають, що мова – ДНК нації, а Україна, не зважаючи на її незалежний статус вже протягом 30 років, досі перебуває на етапі самоствердження як цілісної держави. Такий невтішний висновок пов'язаний із пострадянською ситуацією, що призвела до конкуренції двох мов: української та російської, в одному національному просторі.

Українська мова – закріплена законодавством державна мова в Україні, уживання якої обов'язкове в органах державного управління та діловодства, установах й організаціях, на підприємствах, у державних закладах освіти, науки, культури, у сферах зв'язку й інформатики тощо.

З історії відомо, що використання державної мови лише в офіційних справах і на території окремої етнічної групи з її одночасним втрачанням позицій в інформаційній, просвітній, культурній та соціальній сферах призводить до мовного й культурного сепаратизму, які згодом переродяться в політичний конфлікт. Тому її захист і розвиток повинні бути невід'ємною складовою державної політики, що має відобразитися і в законодавстві країни.

З такою метою 25 квітня 2019 року у Верховній Раді України було ухвалено закон «Про забезпечення функціонування української мови як державної». Він не виконується ідеально, та все ж таки вже суттєво покращив становище української мови в багатьох сферах публічного життя: у державному управлінні, ЗМІ, у галузі освіти, науки, культури, реклами, послуг тощо.